

Előre ifjúság

Ha segítik a fiatalokat — jobbkedvűen, szívesen dolgoznak

A múlt években kézigyintés volt a felelet a Köztisztasági Vállalatnál, ha a diszesekről érdeklődtünk: jobb arról nem beszélni. Ma Tóth János elvtárs, a párttitkár, Sándor elvtárs, az ü. b.-elnök, Ördög elvtárs, az igazgató, a portás, a személyzetis, a csoportvezető, az utca-seprő — mind azt mondja: „Mozgolódnak a fiatalok, van már DISZ-élet nálunk”. Jelentős dolog ez, érdemes írni róla.

Kedzük a szórakozásnál. Mert mit szeretnek legjobban a fiatalok? Táncolni, dalolni, sportolni, szórakozni. Még a munkában is ezen jár az eszük. Az év elejétől Nyári Zoltán — januárban választották meg — DISZ-titkár és az egész vezetőség irányításával elérték, hogy a fiatalok rendszeresen bejártak a kultúrterembe ping-

pongozni, sakkozni, rádiót hallgatni.

Amikor kitavaszkodott

az idő, röplabda-pályát építettek az üzem udvarán. Az üzemben a DISZ-szervezet kezdeményezte és indította meg a gyűjtést az árvízkarosultak javára. A Petőfi-kör előadásairól egyetlen ifi sem hiányzott. A májusban megtartott vizsgán számosan kaptak könyvet jó tanulási jutalmául. Kollektíven részt vettek a szegedi ifjúsági üdülő- és vízi-sporttelep előkészítésében. Segítettek a diszesek a móravárosi párt-szervezetnek a sajtóterjesztésben, továbbá a kerületi DISZ-szervezet létrehozásában.

Szóval pezsdült az élet. A szórakozási lehetőség megteremtése jórészt magával hozta azt is, hogy a Köztisztasági Vállalat fiataljai szívesen

részt vesznek népnevelőmunkában.

Hogyan születtek meg ezek az eredmények? A diszesek kérték a szakszervezetet: mivel szervezetüknek nincs pénze, adjon segítséget, hogy vásárolhassanak ping-pong-ütőket, labdákat, hálót. Kérésük teljesült. A fiatalok az igazgató elvtárhoz fordultak: szeretnék elmenni Pécsre, részt venni az ottani ifjúsági napon, megnézni a várost, a Mecseket. Mintegy harmincan — volt köztük idősebb munkás is —

el is mentek Pécsre.

Element Ország Laci, a kis Terhes, Kósó András, a „csöngős” gyerekek, akik életükben sem jártak még ilyen messzi az országban. Az üzem adta a fiataloknak a teherautót. Reggel indultak és este — igaz, nagyon fáradtan — élménydúsán tértek vissza Szegedre.

A kirándulás közelebb hozta egymáshoz az idősebb dolgozókat és a diszeseket. A párttitkár elmondta, hogy a kirándulás óta a termelési értekezleten is bátrabban felszólalnak az ifik, jobban megértik egymást az idősebb dolgozókkal, lelkesebben végzik valamennyien munkájukat. „Megtért” például Molnár Mihály és Pásztor János. Molnár még az év elején arról mesélt, hogy DISZ-tagkönyvének egyik lapjába sodorta a cigarettát. Most már mindketten lelkes sportolók, kitűnő kerékpárosok, eredményesen vettek részt a Bástya-szpartakiádon. Az utóbbi időben a zömben DISZ-tagokból álló labdarúgó-csapat is két döntőt és két győzelmet ért már el. Az üzem dolgozói örülnek annak, hogy a csapat tagjai pontosan megjelennek az edzéseken, és a kollektíva egyre jobban összekovácsolódik. Kovács László, Kecskeméti Ilonát, Eizerle Istvánt, Gyovai Józsefet úgy ismerik, mint a legelkessebb DISZ-tagokat az üzemben, Nagyiván Mihályt pedig mint a szervezet egyik legodaadóbb mozgatóját. És hangsúlyozzák, hogy az élizem cím elnyeréséhez nagyon sok közik van a diszeseknek.

Világos: ha azt látják a fiatalok, hogy törődnek velük, ha azt látják, hogy az igazgató, az ü. b.-elnök, a párt-szervezet segíti őket,

nagyobb kedvvel, szívesen dolgoznak.

Megkérdeztük a párttitkár elvtársat, hogy a DISZ-szervezet mennyiben segíti a párt-szervezet munkáját. Ezt válaszolta: „Azelőtt sok energiát fordítottunk arra, hogy életet verjünk a DISZ-be. Most a taglétszám is emelkedett, a tagsági díjat is pontosabban fizetik az ifik. Kéthetenként vezetőségi ülést tartanak, a DISZ-titkár részt vesz a pártvezetőség ülésein és ha valamilyen probléma adódik a munkahelyen, már tud intézkedni. Például a háziszemét gyorsabb elhordását a fiatalok megváltozása segítette elő. Egyszóval kevesebb gondunk van velük és azt tapasztaljuk, hogy számíthatunk üzemünk diszeszeire”.

A DISZ-szervezet legutóbbi vezetőségi ülésén a jövőről tárgyaltak. Arról, hogy a szervezeti életbe, a megmozdulásokba még jobban bevonják a különböző munkaterületen dolgozó fiatalokat is. Mert bizony eddig főleg az adminisztrációs munkában dolgozó ifik tevékenykedtek. Nagyon alaposan elő akarják készíteni a jövő évi Petőfi-kört, színijátékos csoportot szerveznek.

Bátran mondhatjuk: a Köztisztasági Vállalat diszesei jó úton haladnak, a párt célkitűzéseit, a jobb munkát segítik elő.

Jogos, vagy nem jogos

Az eset a következő: a Konzervgyár vezetői elhatározták, hogy a minőség javításában érdekeltté tessék a dolgozókat. Elkészítették két rendelkezést a borsóidény megkezdése után, amely szerint a borsófőzők és a sterilizálók is felelősek a minőségért. Amennyiben romlás következne be, a borsófőzőktől 20, a sterilizálóktól pedig 25 százalékot vonnak le a havi béralapból. A sterilizálóknál bevezették a darabberézt, a borsófőzőknél viszont maradt minden a régi. Mindezeket a dolgozókkal július 12-én, illetve 15-én közölték.

A júniusi termelésnél zökkenők mutatkoztak a konzervborsónál, minőségi romlás keletkezett. A vállalat vezető szakemberei, a főmérnök, a gyártásvezető, a laboratórium egyik dolgozója javasolta, hogy a főzők fizetéséből 20, a sterilizálóktól pedig 25 százalékot vonjanak le. Ezt a fizetés előtti napokban írásban közölték a dolgozókkal és

azon nyomban levonták az összeget

kétől mennyit, 90-től 220 forintig. Ez ellen a dolgozók nyomban tiltakoztak. Elmondták, hogy ők a technológiai utasítást betartották, arra hivatkoztak, hogy 21 nap alatt elkövezték egyszer, vagy kétszer kisebb hibát és ez semmiestre sem indokolja az ilyen nagyarányú levonást. Torma Károly sze-

rint a műszaki vezetők kérték, hogy például a főzési időt csökkentsék, mert az V-ös borsó nagyságnál megrepedezik a készítmény és így nem lesz elsőosztályú. A jóindulat vezette őt is, amikor e kívánságnak eleget tett, de amikor négy és félóra után megtudta, hogy emiatt opalósodás keletkezik, újból a korábbi technológiai utasításokat tartotta be.

Ma nehéz lenne eldönteni, hogy a műszaki vezetők figyelmeztették-e a főzőket, vagy sem, az azonban bizonyos, hogy

olcsó népszerűsége törekedtek

még ma is ezt tessék — nem mondták meg, amikor a hibát észrevették, hogy ezért büntetést kell fizetni. Amikor pedig felelősségre vonásra került a sör, tiltakozás nélkül helyeselték, hogy a főzők és a sterilizálók alapbéréből is „kártérítés” címén levonjanak.

Az üzem vezetői jelenleg is jogosnak tartják a levonást, bár szerintük a munkabérből csak a fizetési előleget, a tévesen kifizetett összeget és a megállapított kártérítést vonhatják le. Az üzem vezetői tiltakoznak az ellen, hogy ők kártérítésre kötelezték a dolgozókat, egyszerűen minőség-megtérítést emlegetnek. A konzervgyáriak esetében azonban világos, hogy itt kártérítésről van szó. E kártérítés összege pedig, ha meghaladja a kárt okozó egyik dolgozó alapbérének 15

százalékát, akkor egyetemesen nem lehet elmarasztalni az összes főzőt és sterilizálót. Közeleznél lehet azonban havi alaplétük 15 százaléka a kár megfizetésére, de többre nem. A konzervgyári vezetők nem vették figyelembe azt sem, hogy a kár megállapításának és behajtásának költségét megállapítják és azt a dolgozóval írásban közölik. A fizetési napon ugyan közölték a levonás összegét, de ez szabálytalan, hisz a kártérítési összeget csak a határozat kézbesítését követő

két hónap eltelté után

vonhatják le, még akkor is, ha a dolgozó nem fordul az egyeztető bizottsághoz, tehát tudomásul veszi a határozatot.

Annak azonban semmi alapja nincs, hogy 20 százalék levonásra kötelezzék például a főzőket. A rendelkezések szerint selejt-, vagy kártérítési címén a dolgozó alapbérének 15 százalékát lehet levonni, s a többit még ha a kár nagyobb is, megfizetettnek kell tekinteni.

Ma még nem lehet eldönteni, terheli-e a főzőket és a sterilizálókat felelősség, kötelezettség-e kártérítés megfizetésére. Az egyeztető bizottság, későbbiekben pedig az illetékesek majd fényt derítenek erre, ha kéri a dolgozók. Az azonban bizonyos, hogy a vállalat vezetői megfontolatlanul, jogtalanul vonták le az értesítést követő napon a dolgozóktól a meghatározott összeget, nem tartották be a törvényességet, figyelmen kívül hagyták a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit. A dolgozók jogát kéri, hogy a törvényességét mindkét félről tartsák be.

Szerdán hirdetnek ítéletet a kisteleki földművesszövetkezeti visszaélésben

Közöltük már, hogy a szegedi járásbíróóság megkezdte Kiss Lajos és 12 társa földművesszövetkezeti szikkasztási bűnyüvének helyszíni tárgyalását Kisteleken. Az ítélethirdetésre pénteken nem került sor, mert újabb tanúk kihallgatását rendelte el a bíróság.

Értesülésünk szerint július 18-án, szerdán hirdetnek ítéletet az említett bűnyüben.

Tápéi hírek

A Tápéi Hazafias Népfrent-bizottság ma délelőtt 10 órakor gyűlést tart a tanácsháza nagytermében. A gyűlésen a Szovjetunió és a szovjet mezőgazdaság életéből, eredményeiről hallhatnak majd igen érdekesnek ígérkező előadást a gyűlés részvevői.

Nagy béli mulatság lesz ma 8 órai kezdettel Tápén a Révész-féle helyiségben. A bálát a Tápéi Önkéntes Tűzoltó Testület tagjai rendezik. A hangulatossá igérkező zenét a mulatsághoz a MAHART zenekara szolgáltatja majd.

Csendes Pálné

A MAGYAR ÁLLAMI NÉPI EGYÜTTES 42 előadást tartott sikerrel Londonban. Egyhetes olaszországi tartózkodásra utazik most Londonból, közben részt vesz a genovai nemzetközi táncfesztiválon.

(5) A legnagyobb gondom: mi lesz az önállósággal, meg a parancsszóra való munkával, még megmaradt. De már ebben sem néztem olyan vakon a világba, mint azelőtt. Elgondoltam: mi is az én önállóságom most? Ki is parancsol nekem tulajdonképpen? Hát itt van egyiknek az apám. Vele lakom, s ő csaknem úgy parancsol, mint tíz esztendővel ezelőtt, legénykoromban. Sokszor mondta már nekem, ha vajában nem érttem vele egyet: te gyerek vagy, ehhez nem értesz, tedd úgy, ahogyan én mondom, úgy lesz az jól. Az igaz, a legtöbbször jól beszélt és sokat segített eligazodni a gazdálkodás csínjában-binjában. De nem vált be mindig a szava, s nekem olyankor is engedelmessé kellett.

Miért nem is vettem észre korábban, hogy tulajdonképpen parancsszóra dolgozom én most is, az apai háznál? Hát egész biztos azért nem, mert az apám munkába igazító szavát megszoktam már, s idő kellett ahhoz, hogy rájöhök: akármennyire is mondom én, hogy önálló vagyok, csak nem vagyok mindenképpen

ALMÁSI ISTVÁN:

DESZKI TÖRTÉNET

független ember. S ez tulajdonképpen nem is rossz. Így is van rendjén.

Aztán meg ha nem számítottam apám útbaigazító szavait, parancsait, akkor is akad nekem parancsnokom elég. A legfőbb parancsnok nem is öregedő szülém, hanem a munka. Ez még apámnak is parancsol. Tavasszal fél hatkor, nyáron fél ötkor, négykor talpon kell állni mindig. 14 hold föld nagy úr, ezer tennivalót ad tavasztól ősziig, nap mint nap. Egyszer szántani, máskor vetni kell, alighogy befejezi az ember a kukoricavetést, az őszi gabonák fogsolását, hengerezését, már itt van a kapálás. Kezbe veszi a paraszt a kapát május derekán, aztán nem fogy ki a kapálivalóból aratásig. De közben a szénát is le kell kaszálni, a szénagyűjtés is várja az embert, a kukorica fáttyazásával se lehet késlekedni. S az aratás...? Hétköz nincs nyugta az embernek, látástól vakulásig húz-

za a kaszát, szántja a tarlót, hordja a gabonakereszteket. Nagy megkönnyebbülés az, amikor elcsépel. Akkor lenne egy kis nyugalma, de a ház körül mindig talál elfoglaltságot. Ősz közeledtével aztán, ha száz keze lenne az embernek, akkor sem győzne mindent idejében. A krumpliszedés a sarjuzéna-kaszálás, gyűjtés, a napraforgó betakarítása, a kukoricatörés, a szárvagás, a cukorrépaásás, hordás, az őszi szántás, aztán a vetés anyvi, de anyvi munkát ad, hogy ember legyen a talpán, aki decemberig nem fogy le 6-8 kilót az ember-telen hajszában. Csak a nagyja munkát említettem. Akkor még ott van a házkörüli szűz, a malacok, disznók, tehének, lovak, Ezeket rendszeresen tartani, etetni, itatni, gondozni hogyan is lehetne másképpen, mint a látástól-vakulásig tartó munkával! Bizony, rettenetes úr minden kisparaszti gazdaságban a munka. Miért is lenne különben anyvi sé-

Egy új magyar folyó

Nem tévedés: egy új magyar folyóról írunk. Igaz, nem a vad természet, nem a geológiai erők hozták létre, hanem az emberi tudás, az emberi szorgalom. Tegnap adták át a teljes hosszában elkészült Keleti Főcsatornát rendelkezésükre. A 98 kilométer hosszú, 40 méter szélességű új »folyó« a Tiszát köti össze a Berettyóval, Tiszalóknál, Tiszavasvári, Hajdúnánás, Hajdúböszörmény, Balmazújváros, Hajdúszoboszló, Hajdúszovát, Kaba, Tettlen és Földes községek mellett elhaladva Bakonszegnél torkollik a Kék-Kállóba, azon keresztül a Berettyóba. Huszonkét városnak és falunak, 90 tsz-nek és 10 állami gazdaságnak adja életet a víz. Ott csillag a csatorna vize végig az istenverte hortobágyi szíken, majd lejjebb, délre is eljutott a termékenyebb határokba. Ott csillag a víz, ahol azelőtt csak haszontalan gíz-gáz étkelenedett a terméketlen kökemény talajon. A csatorna vize nemcsak Hajdúban változtatja meg »a természet rendjét«, — eljut a víz Szolnok, Békés és Csongrád megyébe is. Ha a Keleti Főcsatorna és a belelő elágazó 85 kilométer hosszú Nyugati Főcsatorna építése befejeződik, hazánkban ezen a legszárazabb vidéken összesen 200 ezer holdon válik biztonságossá a mezőgazdasági termelés. A fő- és mellékcatornák összesen mintegy 430 kilométer hosszúságban hajók, dereglyék és pontonok is közlekedhetnek majd. A tiszalóki öntözőrendszer felett 110 olyan híd épül, amely alatt a kisebbfajta hajók is elérnek. S ráadásul a Tiszalóki Duzzasztómúval együtt épülő crómú évente 55 millió kilowatt-

óra elektromos energiát vagy gazdagítja maj az országot, s magafeszült-ségű távvezetékekkel küldi innen a fényt a gépalomásokra, az üzemekbe, a kis falusi házakba. A Keleti Főcsatorna teljes mértékben mezőgazdaságunk fellendítését szolgálja, megépítése a munkás-paraszt összefogás gyönyörű bizonyítéka. Munkások, műszakiak százai, ezrei dolgoznak itt a testvéri országokból, a Szovjetunióból és a Német Demokratikus Köztársaságból érkező kiváló gépek segítik és segítik az építkezést tovább. Mert a munka nem áll meg. A csatorna teljes szélességében még nem készült el, ezt a munkát 1957 végére fejezik be. A tiszalóki első vízelépcső után megkezdjük majd Tiszaburánál a második, Csongrádnál pedig a harmadik tisztai vízelépcső, duzzasztómú, crómú és öntözőrendszer építését is. A Tisza e hatalmas méretű csatornázása útján kerekken egymillió holdról — hazánk egész szántóterületének több mint 10 százalékáról — véglegesen elűzők az aszály fenyegető remét, dúsabb termésre szorítjuk a földeket, éventént 200 millió kilowattóra villanyenergiával gazdagítjuk népgazdaságunkat, elsőrendű hajóútját tesszük a Tisza egész magyarországi szakaszát. Csupán az öntözés révén évi egymillió forinttal gyarapszik majd népünk jövedelmét, jólétét. Nagyszerű tervek ezek, de éppen a szombati avatónaposság is bizonyítja reá, hogy pontrol pontra meg is valósulnak a párt útmutatása nyomán a munkások, mérnökök és dolgozó parasztek erejével és összefogásával.

Banditátamadás a Budapest—Szombathelyi utasszállító repülőgépen

1956. július 13-án, pénteken délután 14.53 perkor a menetrend szerinti közlekedő budapest—szombathelyi utasszállító repülőgépen bűnös személyek aljas támadást intéztek a repülőgép személyzete és utasai ellen.

Kényszer alkalmazásával átvették a repülőgép vezetését és eltérve a menetiránytól, azt Nyugat-Németországba vitték.

A magyar közvéleményt mélyeséges felháborodással tölti el az aljas támadás híre. A magyar kormány intézke-

dik, hogy a gép utasai és személyzete mielőbb visszatérhessenek hazájukba. Lépéseket tesz annak érdekében, hogy a repülőgép visszatérjen állomáshelyére és a támadókat, a gaztett elkövetőit felelősségre vonják.

— 80 ágyas tbc. gyógyintézet létesül Mórahalmon. Az intézet főorvosának Rózsa Józsefet, a deszki csont tbc. szanatórium orvosát nevezték ki.

traktor húzta a vetőgépeket, kombájn és aratógép aratott. A búzához alig nyúltak hozzá kézzel. Csak kevesebb jut így a munka nehezéből az embernek. Hogy időnként még is megmondják, ki mit csináljon, az mulhatalan. Hiszen, ha egy ilyen 500 holdnál nagyobb gazdaságban mindenki a maga feje után menne, ugyan nézhetné, hogy mire is megy az esztendő végén. Úgy összegabalyodnának a dolgok, hogy az isten se tudna eligazodni rajtuk. Rend a lelke mindennek. A rend kedvéért meg ésszerűen be kell osztani az emberek munkáját. Ilyesfajta gondolatok jártak már ekkor a fejemben, s amikor tavaly ősszel az aszsony azt mondta: szóltak a szülei, hogy költözzünk át hozzájuk, nagyobb férőhely van. Én nem ellenkeztem. Az idén januárban aztán fogtuk magunkat és Németékhez mentünk lakni. Közben a szövetkezetből üzentek, meg az elnökkel, Török Imrével is beszélgettem, s megkérdezte, nincs-e kedvem beállni tag-nak a Kossuthba. Hívtak is, hogy menjek közéjük. (Vége következik)